

9. Եւ եթէ առ մարդկան պրպտեալ լիայ ցուցադր, որպիսի եւս առաւել պատշաճ իցէ զԱստուծոյ իմանայ թէ ոչ միայն զկերպարան յոյնէ առնել բաւական է, այլ եւ զգուշութիւնս, քանի թէ չնար թուիցի յայնչէ ինչի ի միջ, ԱՅ ապա յայտ է թէ եւ եւթ թիւնք նոյնպիսի իցեն:

Եւ եթէ առ մարդկան պրպտեալ, որպիսի եւս առաւել պատշաճ իցէ զԱստուծոյ իմանայ թէ ոչ միայն զկերպարան յոյնէ առնել բաւական է, այլ յայնչէ առնել բաւական է ըստ թիւնք:

Եւ ոչ արգաստիս նիւթ յորմէ Աստուած բարեաց զբարին ի մի թիւ եւ զչարս միախառն ի միւս կողմն, ուստի ջանայ միախառն զլուստակն պզտիկէ:

(Ըբերանիս)

Հ. Գ. Գ.

ԲԱՆԱՍՑԵՂԵԱԿԱՆ

Ե Ր Ս Ջ

Առ Յ. Մ. Ռ.

Միջոցի տապէն հրակեղ եղած, դայի ես մի պարտեղ. Հարկ նոստայ առնելոյ տակ ԱՅն եկա ինձ մի հրեշտակ:

Ի յուս թափած վարդ ոսկեզոյն Հանդերձ պախտակ իբրեւ զձիւն, Դեմքն կարմրած եւ հրաբուրդ. Գեղեցիկութեան տիպար մ'եր լով:

Իբրեւ ճաճանք կը փայլէին՝ Արկիթէ վարդ վերայ աւրին. Իբր Արտանակ պղպայի:

Փորբիկ աշեն հրեշտակային: Եւ տխրապէս որպէս արձան Անդանո՞ւ էի այնանդ անձայն. Ար գիտէի յառած կրկին Զբաղադէմ՝ այն հրեշտակին:

Բայց ի՞նչ տեսնեմ՝... ա՜հա յանկարծ Հրաբուրդը աշեն յառած Ար մասնար դաժան գէմբով Ապառնայից դէպի իմ քով:

Ես ահաբեկ եւս սրտադող: Ի՞նչ ընէի առեք ինձ ա՜հ, Թե փայլէի՞ այդ շէր հրեմար, Իսկ մնայի մահ կը պառնար:

Աղբրսնոց փարեալ ստից Աշաղէի խնայել ինձ. Բայց կարծեցեալ հրեշտակն անգութ էր քարասիրտ մնար անփոյով:

Ո՛հ այն տառն եկայ ի յուշ Թե վարդն անգա՞ծ աւել իւր փուշ Ջի աղբրասար իմ պարտաւոր. Ոչինչ լէր, մնայր ինձ վախճան:

Եւ ոչ... պարտեղը ամբողջ կտոր ուրիշ տեղէ մը անջատուած եկած է այստեղ առանց կապակցութեան: Հաւանական եւ որ Եթեկայ երկու թիւ ուղղ իջող մէկ մասին վերաբերի, սակայն յայն բնագրին մէջ չկայ:

Ուժգին ոտամամբ եկող շուղած Ի՞նչ մեծ հրաշք, ո՞վ ՋԵՐ Աստուած. Առողջ մարմնով եմ ուղ առողջ. Պատեր կըսէ մ'եր այդ ամբողջ:

1893, Ջախոմիս

ՏԻՐԱՆ Գ. ԴԱՍՊԱՐԱՆ

ՅԵՐԵՐԵՐԵՐ

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

Կիտրոնի գործածող իննը:

Երբեք կիտրոնի հիւթը կամ հայր՝ ջրով լեցուն փաթեթի գաւաթի մը մէջ խառնելով՝ զայն ընթերցելն յառաջ խնդիր՝ ամենաօրոգատոր միջոց է ընդդէմ յօգտաւոր, նմանապէս յատուկ գեղ մըն է տեղի գէմ: Կիտրոնի մը մուգ օրն երեք անգամ սկսէ մը զօրաւոր խաչուէի հետ խառն խմելը կրնայ շատ անգամ յրատարակել եւս հետեւութեամբ յառաջ եկած շնչին անհարմարութիւնն ու տեղից հեռացընել, եթէ այլ ամենայն միջոցը հիւանդութեան շնչն կրնար օգնել: Կիտրոնի հայրն արեւնը կը զովացընէ եւ կը զուէ եւ կանոնաւորէ է ինչ ինչ ցաւոյ, որոնք եղանակաւ կամ օգոյ փոփոխութեան հետեւութեամբ յառաջ կու գան: Բժշկական աղբիւրքերէն յայտնաւորուած շատ ինքեան պէտք էր կիտրոնի հիւթն առանց ըստարի խմելու. բայց միշտ ուրիշ բան մ'ի միտին խառնելու է. որովհետեւ բարկ թիւնն ոչ միայն ստուանց հապա ճաւա ստամոքսի վրայ փառակար աղդեցնելու կ'ընէ: Բժիշկ մը կը յանձնէր սպիրտբար իւր տեղագոյնը հիւանդայն կիտրոնի հիւթ խմելու. մի միակ այս ծօնելով շարժումն մը մէջ բոլորովին կ'ապաքինէին հիւանդը: Երատարակելու գէմ առանցքու. միջոցն է կիտրոնի հիւթը կտորի հաւտերով կէս ժամու շաքի եկել, յետոյ պարզաւն անցընելով՝ քիչ մը շաքար խառնել. բայց որովհետեւ խկոյն քրտինք կը բերէ, անոր համար հիւթն անմիջապէս վերջը պառկելու է բոս կարի վրան լուծածով: Փրփրացեալ հաւկիթի սպիտակուցը կիտրոնի հիւթով խառնելով՝ խկոյն կ'անցընէ կերկրեւնն ու կը թծալար, եթէ ամէն կէս ժամ մէյ մը թէկի գրգռ մը լեցուն խմելու: Կիտրոնի միւր անընդհատ երեք գիշեր կապուելով՝ փաղաքածը կը բուժէ: Ուրեմն յայտնի կը տեսնուի որ կիտրոնի բժշկական յատկութիւնքը բազմազան է պէտքէն եւս: Կիտրոնի կեղեւը երբ անօր կտորի խմելու, պարզապէս հաճոյական համ կու տայ: Բայց վրայի գեղին կեղեւը միայն գործածելու է. սպիտակը միշտ դառն է: Խնձորով պարտաւորուած անուշեղեններու մէջ կիտրոնի հիւթը համար շատ հաճոյական կ'ընէ, մանաւանդ երբ խնձորը քիչ մը թիւթ ու կամ անհամ կ'ըլլայ: Կիտրոնի յօշոյ գեղին կեղեւը կերակուրներու հաճոյական համ մը կու տայ եւ այլեւայլ հանդերձանքներէ ու համեմունքներէ աւել առողջարար է:

